

Reservationer

Enskilda DS-ledamöters reservationer på motionssvar på verksamhetsplanen och allmänna motioner.

**VI HÖJER
VÅRA RÖSTER!**

Distriktsårskonferens
30-31 maj, 2015

Gunilla Roxby Cromvall, DS-ledamot

Reservation på Distriktsstyrelsens svar på motion A 37, 46, A 47, A 48, A 49 och A 50.

Gunilla Roxby Cromvall yrkar bifall till motionernas samtliga attsatser.

Anledningen till reservationen är i huvudsak beskriven i motionerna. De kan inte anses besvarade eller avslås såsom DS gör i sitt yttrande.

I motion A 37 anger landstingsgruppens gruppstyrelse att vi vill att ett repskap inrättas. I region Skåne och i Västra Götaland finns idag repskap eller regionråd som fungerar utmärkt och som har stadgar, vi har tagit vår inspiration från dessa. I dessa forum diskuteras landstingspolitik och beslut fattas. Även i år finns flera motioner som berör landstingets verksamhet, men de kommer inte att få den tid till förfogande som behövs för en demokratisk diskussion och beslutsfattande då D&K har betydligt mer frågor och motioner att behandla mot vad tiden kan medge. Det är också min övertygelse om att det för många partimedlemmar är svårt att veta hur man skall driva en politisk fråga som man brinner för. Vi i landstingspolitiken behöver kloka förslag och diskussionspartners för att ytterligare spetsa vår vänsterpolitik. Att för föreningarna ha en direktingång till landstingspolitiken är därför viktigt. Det skulle också möjliggöra en tillväxt av nya landstingspolitiker. Stockholms stads föreningar ska självklart som andra partiföreningar och såsom partiets grundorganisation enligt § 126 fatta beslut om mandatstödet. Vad gäller mandatstödet fördelning mellan distrikt och parlamentariska grupper bör en likalydelseprincip gälla. Om denna inte skall gälla skall det finnas tydliga förklaringar till detta. Idag behandlar Distriktsstyrelsens nio ledamöter Stockholms stads föreningar såsom icke myndiga att själva kunna fatta beslut om sina behov. Det är positivt med en utredning men det är endast Distriktsårskonferensen som kan fatta ett så avgörande beslut under demokratiska former.

Dock vill jag förklara tydligare den fjärde att-satsen i motion A 48. Idag medverkar endast distriktsstyrelsen med representation på repskapet för Stockholm stad. Det finns ingen distriktsstyrelserepresentant närvarande för andra kommunala parlamentariska gruppers sammanträden. Även här är det således ett oförklarligt särbehandlande av Stockholms stad. Är det bra att distriktsstyrelsen har representant i parlamentariska grupper borde detta ske i samtliga 26 kommunala parlamentariska grupper i länet, och då även på landstingsgruppens sammanträden.

Vad gäller svar på motion A 49 som är inbakat i texten står det återigen fel uppgifter landstingsgruppens resurser. Det är mycket olyckligt att Distriktsstyrelsen väljer, trots många påpekanden från undertecknad, att återupprepa felaktigheter i beslutsunderlag. Landstingsgruppen har inte 9,5 heltider. Landstingsgruppen har sex personal (samtliga på heltid) det är en kanslichef, en administrativ sekreterare, två politiska sekreterare för sjukvård samt en politisk sekreterare för och kollektivtrafik på land och vatten, samt den särskilda kollektivtrafiken (Färdtjänst och sjukresor) miljö, regionplanering samt en politisk sekreterare för press och kommunikation (som samarbetar med distriktet och Stockholms stads pressekreterare). Landstingsgruppens personalstab behövs för att ge fritidspolitikerna hjälp med kontakter med andra partier, faktainsamling, förslag till beslutstexter etc för de sammantaget 42 olika parlamentariska uppdrag som landstingsgruppen fritidspolitiker besitter. En annan felaktighet som står i underlaget från distriktsstyrelsen är att landstingsgruppen får såsom tidigare 13 % av mandatstödet. Aldrig tidigare har det beslutats eller diskuterats med landstingsgruppen om en procentsats utan diskussionen har skett i god anda mellan landstingsgrupp och distrikt om behov hos respektive part.

Att distriktsstyrelsen i sitt svar anger att ett bifall för ett ekonomiskt beslutsfattande av repskapet i Stockholm skulle innebära att en delning av distriktet skulle ske är lika befängt som att tro att t.ex. Botkyrka kommun, som själva beslutar om mandatstödet skulle dra sig ur Storstockholmdistriktet. Att även ange i svaret att vi skulle lägga ner fungerande partiföreningar i Stockholms stad, för att bilda en stor förening såsom Malmö är enligt min mening lika befängt. Jag är helt övertygad om att Stockholms stads föreningar kan samverka och fatta kloka beslut. Det handlar om demokrati inom partiet, ju fler som är involverade desto bättre och mer förankrat blir beslutet och resultatet.

Noteras bör också att StorStockholms Distriktet genom valframgångar i landsting och Stockholm stad fått ett kraftigt utökat partistöd med flera miljoner mot föregående mandatperiod. Procentsatsen som motionärerna anger är exakt de styrkta behov som dessa parlamentariska grupper lämnat underlag för. Det handlar om möjlighet för fritidspolitiker att få ersättning för förlorad arbetsinkomst för att göra besök i landstingets verksamhet och det handlar om att stadshuset behöver tillskapa en resurs för att arbeta med kontakten mellan Stockholms stads föreningar och stadshusgruppen samt stadsdel-snämndernas fritidspolitiker.

Problemet med en fastställt procentsats är likadan som i lönerörelser, lågavlönade får mindre antal kronor att leva på, de med högre lön får betydligt mer antal kronor. De s k förhandlingarna mellan dessa parlamentariska grupper har skett av distriktsordförande och kanslichef, på uppdrag av VU, vilket jag anser är ett demokratiskt problem. Beslut bör fattas i större demokratiska forum och grunda sig på politiska bedömningar och prioriteringar, vilka kan skifta från år till år och inte på fastlagda procentsatser. Det är olyckligt att Distriktsstyrelsen förra året antog en budget för 2015 och redan anställt personer innan en politisk eller behovsanalys gjordes över mandatstödet fördelning.

Slutligen yrkar jag också bifall till motionerna om köp och säljsystemet där DÅK-ombuden kan välja två alternativa vägar, antingen att upphöra med köp och säljsystem som renderar utökad administration för distriktet eller att kraftigt utöka det ekonomiska stödet till Stockholms stadsföreningar så de har råd att dela ut flygblad etc. Idag förhindras föreningar aktivitet med utdelning av material eller mötesverksamheter då deras ekonomi inte tillåter detta. Distriktsstyrelsen skriver i sitt svar att de behöver utökade resurser för att ta emot alla nya medlemmar. Dessa medlemmar finns i våra föreningar som också behöver utökade resurser för att ge ett bra mottagande och en bra lokal verksamhet.

Gunilla Roxby Cromvall

Henrik Axell, DS-ledamot

Reservation på distriktsstyrelsens svar på motion VP9 (svaret berör VP5, 6, 7, 8 och 9)

Henrik Axell yrkar bifall till VP9.

Jag delar motionärernas uppfattning att skolan är ett av de viktigaste politikområdena i landet just nu. Flera undersökningar har visat att det är den fråga som är viktigast hos väljarna. Skolan debatteras flitigt på alla nivåer, men Vänsterpartiet hörs väldigt lite i debatten.

Vårt parti pratar om skolan som en del av välfärden. Det stämmer till viss del, men jag anser att skolan är mer än så. Den lägger grunden för hela vårt samhälles demokrati. Om skolan misslyckas med att skapa demokratiskt sinnade, aktiva, medvetna och självständiga ungdomar, oavsett bakgrund, kommer enbart de välutbildades, väletablerades och välbärgades barn att kunna påverka samhället och forma sina egna liv.

Skolan är inte en fråga för distriktet, kan anmärkas. Det är visserligen sant, men vi måste samla våra krafter för en likvärdig skola utan marknadsstyrning på alla arenor där vi kan. Kommuner och utbildningsbolag samarbetar på både läns- och riksnivå, och därför bör också Vänsterpartiet göra det.

Henrik Axell

Vänsterpartiet Storstockholm

Box 12660, 112 93 Stockholm, kungsgatan 84

storstockholm@vansterpartiet.se

storstockholm.vansterpartiet.se

08-654 13 10